

📌 ประสพการณ์ประทับใจ บริการเป็นมิตรประทับใจ

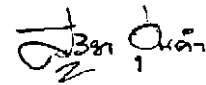
กล้ายืนยันให้บริการในสิ่งที่ถูกต้อง : ชีวิตของเด็กบ้านนอกคนหนึ่ง ไม่เคยคิดเคยฝันเลยว่าจะพลิกผันชีวิตตนเองมาได้ขนาดนี้ รู้สึกภาคภูมิใจอย่างยิ่งกับการได้มาเป็น “ข้าของแผ่นดิน” ในสถาบันอันทรงเกียรติแห่งนี้ ตลอดระยะเวลา ๔ ปีที่ผ่านมา สถาบันแห่งนี้ให้อะไรอะเยะอะมากมายกับการทำหน้าที่นิติกรเล็ก ๆ อย่างผม โดยเฉพาะอย่างยิ่งประสพการณ์ในการเป็นเลขานุการคณะเดินทาง

ครั้งหนึ่งผมมีโอกาสได้ทำหน้าที่ให้กับคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาสิทธิประโยชน์ของกำลังพลในกองทัพไทย สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ซึ่งมีพลเอก ปฐมพงษ์ เกษรศุกร์ เป็นประธาน เมื่อวันที่ ๑๐-๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๐ คณะกรรมการวิสามัญฯ ได้เดินทางไปศึกษาดูงานในพื้นที่ จ.ปราจีนบุรี จ.สระแก้ว จ.จันทบุรี และ จ.ตราด โดยมีผู้ร่วมเดินทางทั้งหมด ๑๔ คน ผมเองเป็นเลขานุการคณะเดินทาง เมื่อเดินทางถึงพื้นที่ คณะได้แบ่งทีมทำงานออกเป็นทีม A และทีม B ในส่วนของทีม A เป็นทีมของประธาน จะตรวจเยี่ยมกำลังพลตามแนวชายแดน ส่วนทีม B จะตรวจเยี่ยมในหน่วยหลัก ๆ ตัวผมร่วมเดินทางไปกับทีม B การเดินทางผ่านไปสองวันไม่ประสบปัญหาใด ๆ แต่พอเข้าสู่วันที่สามคือวันที่ ๑๒ สิงหาคม ๒๕๕๐ ซึ่งปฏิบัติภารกิจในพื้นที่ จ.ตราด เหตุการณ์ที่ไม่คาดฝันก็เกิดขึ้น เมื่อทีม A โทรศัพท์แจ้งมาว่าจะเดินทางข้ามพรมแดนไทย-กัมพูชา เข้าไปในเกาะกง ขอให้ทีม B รีบเดินทางไปสมทบโดยด่วน พอทราบเช่นนี้ผมก็นึกได้ว่า การข้ามพรมแดนเป็นเรื่องนอกเหนือกำหนดการและไม่เคยมีหนังสือประสานงานอย่างเป็นทางการมาก่อน จะเป็นการถูกต้องหรือไม่ อีกอย่างข่าวเรื่องของเกาะกงก็เป็นที่ทราบดีว่า คือ “บ่อนการพนัน” และเหตุการณ์ในลักษณะเช่นเดียวกันนี้ก็เคยตกเป็นข่าวตั้งมาแล้ว หากเราแย้งกันได้ตอนนั้นมีคณะกรรมการของวุฒิสภาคณะหนึ่งได้นำรถยนต์ของสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาข้ามด่านพรมแดนที่ อ.อรัญประเทศ เข้าไปในประเทศกัมพูชา โคนสื่อมวลชนถ่ายภาพได้แล้ว นำมาลงข่าวในทำนองว่า ใช้รถยนต์ของทางราชการข้ามพรมแดนไปใช้ในภารกิจที่ไม่เหมาะสม ซึ่งในช่วงนั้นผมเป็นเจ้าหน้าที่ ของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาสอบสวนและศึกษาเรื่องเกี่ยวกับการทุจริต วุฒิสภามีพลเอก ประทิน สันติประภพ เป็นประธาน จึงได้รับการสอบสวนเรื่องนี้ด้วย เมื่อเหตุการณ์ที่กำลังจะเกิดขึ้นนี้มีความคล้ายคลึงกับเรื่องที่เราเคยมีประสพการณ์ก็คิดในใจว่า เราน่าจะนำประสพการณ์มาเป็นเครื่องเตือนสติเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดความเสียหายแก่คณะกรรมการ แต่จะทำอย่างไรคณะกรรมการถึงจะฟังเหตุผลของเรา ผมจึงไปปรึกษากับนายทหารยศพันเอกพิเศษท่านหนึ่งซึ่งเดินทางไปพร้อมกัน นายทหารท่านนั้นได้โทรศัพท์ไปแจ้งสิ่งที่ผมเล่านี้ให้ประธานทราบแต่ก็ไม่ได้ผล ประธานยังยืนยันที่จะเข้าไป ผมเลยต้องโทรศัพท์มารายงานผู้บังคับบัญชา (ผู้อำนวยการกลุ่มงาน) ไว้ก่อน พร้อมกับแจ้งให้ ผอ. ทราบว่า จะไม่ตามคณะเข้าไป เมื่อทีมของผมเดินทางตามไปถึงบ้านหาดเล็ก อ.คลองใหญ่ จ.ตราด ซึ่งเป็นด่านชายแดนที่จะข้ามไปเกาะกง ผมตัดสินใจอย่างเด็ดขาดไม่ลงจากรถ ปล่อยให้คณะเดินทางทั้งหมดเดินทางข้ามเข้าไปในเกาะกงเอง ทำให้ประธานไม่พอใจการกระทำของผมเป็นอย่างมาก ตัวผมเองก็ไม่แน่ใจว่าการแสดงออกอย่างแข็งกระด้างเช่นนั้นมันเป็นการเหมาะสมหรือไม่ คิดอย่างเดียวว่าเป็นสิ่งที่ต้องทำ ผลจะออกมาอย่างไรก็ช่างมัน ผมรอคณะอยู่ประมาณ ๑ ชั่วโมง คณะก็เดินทางกลับออกมา ประธานเรียกผมเข้าไปพบและถามถึงเหตุผลที่ไม่ร่วมเดินทางไปกับคณะ ผมอธิบายถึงเหตุการณ์ที่เคยเกิดขึ้นให้ฟังพร้อมกับยอมรับกับประธานว่า “ท่านจะว่าผมยังไงผมก็ยอมรับผิดทั้งหมด ผมเองเป็นข้าราชการแม้จะมีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรง แต่ผมก็ยังมิระเบียบวินัยของสำนักงานเท่าที่ผมพอจะมีความรู้ และประสพการณ์ที่ต้องรักษาด้วย อีกอย่างผมไม่อยากจะเกิดเรื่องที่ไม่ดีขึ้น หากคณะกรรมการตกเป็นข่าวท่านก็จะเสียหาย ผมก็อาจถูกตั้งกรรมการสอบสวนวินัย” จากนั้น ประธานได้พูดกับผมอย่างประทับใจว่า “พี่เองเข้าใจและขบใจในความหวังดี ตามที่จริงพี่ว่าจะเข้าไปนานกว่านี้ แต่เห็นน้องมีท่าทางไม่สบายใจ พี่ก็เลยรีบกลับออกมา

มันก็จริงอย่างว่า ตัวเราส่วนหนึ่งยังอยู่ในคราบของนักการเมือง ย่อมมีทั้งคนประสงค์ดีและประสงค์ร้าย ซึ่งก็อาจตกเป็นเหยื่อของบุคคลเหล่านั้นได้ ยิ่งไงพี่ก็ขอขอบใจที่ช่วยเตือน...” จากนั้นท่านประธานก็เอามือมาตบไหล่ผมเบา ๆ พร้อมกับบอกผมว่า “สุรียา... ต้องเดินทางไปกับพี่ทุกครั้งนะ...” โอ้ผมเองก็นึกในใจว่า การกระทำของเรามันทำให้เราโชคดีหรือโชคร้ายกันแน่ นะ...

ผมเล่ามาถึงตรงนี้ ก็พอจะทำให้ผมมองออกว่า ทำไมผมถึงกล่าวไว้แต่ตอนต้นว่า “กล้ายื่นหยัดให้บริการในสิ่งที่ถูกต้อง” ก็เพราะผลของความกล้านี้แหละ มันมีพลังอำนาจมหาศาล มีพลังจนสามารถที่จะกัดกินลงลึกไปถึงเนื้อในของหัวใจคนให้เกิดการยอมรับเราได้ และการที่จะทำให้การทำงานบริการคนได้ผลเช่นนี้ ประสพการณ์จึงเป็นสิ่งสำคัญยิ่ง ดังนั้น ผู้ที่สัมผัสอยู่กับงานบริการสมาชิกหรือคณะกรรมการอยู่ขณะนี้จงอย่าพึ่งท้อแท้หมดกำลังใจ สภาพการณ์ในงานที่กดดันและไม่น่าอภิรมย์นี้แหละ จะเป็นประสพการณ์ทำให้วันข้างหน้าของเราดำเนินไปด้วยความราบรื่น บทเรียนนี้ไม่มีหลักสูตรการสอน ไม่มีทฤษฎี หรือตำราเล่มใดเขียน แต่หากเราได้มันมา มันจะอยู่กับเราไปตลอด และสิ่งสุดท้ายที่อยากจะฝากไว้ก็คือ ขอให้ทุกคนจงทำหน้าที่ด้วยความอดทนอดกลั้น รู้จักการยับยั้งชั่งใจ และกล้าทำในสิ่งที่ถูกต้องด้วยอุดมการณ์อันแน่วแน่ ไม่ใช่แค่การบริการด้วยการเอาใจ แต่ขอให้เอาจิตใจมาบริการ

“การขมขื่นใจกับงานที่ท้อ ก็ยังง่ายกว่าการขมขื่นความไพเราะโลก”

“นิตีศรีลำดวน”

๓ กันยายน ๒๕๕๑

* ความหมาย คือ : การบังคับใจตนเองให้ทำงานที่รู้สึกไม่ชอบ ก็ยังง่ายกว่าไปบังคับใจคนอื่นมาชอบในสิ่งที่เราทำ